

РОЗДІЛОВІ ЗНАКИ В РЕЧЕННЯХ З ВІДОКРЕМЛЕНИМИ ЧЛЕНАМИ

Завдання 1. Розставте розділові знаки. У кожному реченні позначте означуване слово та підкресліть відокремлені означення. Поясніть умови відокремлення.

1. Оповитий тишею степ дихав пахощами росяних трав (П. Панч).
2. Синіють кришталевою стіною високі гори покриті вічним снігом (І. Франко).
3. Та серце вірить повне прохолоди дитячим неосіннім холодам (М.Рильський).
4. Він вийшов із крамниці і довго йшов містом загублений і самотній (В. Даниленко).
5. Сполоханий світлом хижак звів голову й пильно дивився у віконце (М.Трублаїні).
6. Тут ніжна осінь мрійна та м'яка на кольори багата розмаїта(О. Ющенко).
7. Позбавлений можливості говорити з людьми Дорош у стократ сильніше переживав свою трагедію (Г. Тютюнник).
8. Звичайна хмара сіра і осіння пропише раптом барви золоті (Л. Костенко).
9. Схвильовані піднесені розбурхані під грім оркестру ми кинулися до вагонів (Ю. Смолич).
10. Наче зачарований велетень, стояв ліс опушений весь інеем білим покритий і пронизаний наскрізь сонячним сяйвом (М. Коцюбинський).
11. Живе життя і силу ще таїть оця гора зелена і дрімлива (М. Зеров).
12. Стояло небо дивне і сумне (Л. Костенко).
13. Ген килим витканий із птиць летить над полем (Л. Костенко).
14. Розгойдане море вже брудне й темне насакувало на берег і покривало скелі (М. Коцюбинський).
15. Карпати мріють опорошені голубим сяйвом (М. Яцків).
16. Напоєний цілющим зіллям зігрітий теплом Остап розплющив очі (М. Коцюбинський).
17. А сонце тепле і ласкаве спинило погляд на землі (Олександр Олесь).
18. Зорі сплять на холодних морозом зв'ялених травах (Л. Первомайський).
19. Попереджена про приїзд матері телеграмою Марійка виїхала на вокзал зустрічати (О. Донченко).
20. Рожевим цвітом радісно залиті шумлять сади (В. Сосюра).
21. За Дніпром повиті сизою ранковою димкою мріли розлогі українські степи (С. Журахович).
22. Наліг туман на воду й береги густий і непрозорий (М. Рильський).
23. Одно око в шуліки зтягнене сірою плівкою... (О.Донченко)
24. Промоклий до нитки з забрюханими чобітьми втомлений і змарнілий він переступив поріг рідної хати (П.Колесник).
25. Від дубової кладки схованої поміж густими вербами пружинами розпускаються водяні кола (Г. Тютюнник).
26. Найдовше сніг тримається у затінках або у ровах присипаний листям чи землею (Є. Гуцало).
27. Припорошені білим снігом стояли хати між тинами через усю вулицю лежала голуба тінь (Г. Тютюнник).
28. Ущерблений місяць зачеплений за хрест дзвіниці висить шкереберть (Іван Багряний).
29. Міська публіка стіною стояла на тротуарах і приголомшена дивилась як з гуркотом проносились вулицею незнайомі війська шумливі нестримні повні енергії (О. Гончар).
30. Наснились сині проліски мені, і я щаслива плакала вві сні (І. Христенко).
31. Сам лагідний сумирний він давно не міг зрозуміти, від чого все те лихе (С. Черкасенко).
32. Стоїть старе гетьманське місто Глухів позбавлене і слави і краси (Ю. Мушкетик).
33. Занесена вгору з мечем рука боярина вже втомилась і він її важко опустив (Р. Іванченко).
34. Подвір'я дрімає сонне й порожнє (О. Гончар).
35. Смутний і виснажений став він підніматись на гору вузькою вулицею запорошеною кам'яним вугіллям (І. Микитенко).
36. Ті слова сміливі й пекучі здіймали в голові рої думок (А. Шиян).
37. Кілометрів зо три ліс тягся пустий і незайманий (Ю. Яновський).
38. Легенький попільець підхоплений силою вогню злітав догори та розходився навколо (М. Коцюбинський).
39. Біжить Василь увесь мокрий од довгого бою біжить у великій тривозі (О. Довженко).
40. Пахло медом і здавалося що це шумить весняний молодий дощик запашний і веселий (С. Васильченко).

Завдання 2. Перебудуйте речення так, щоб невідокремлені означення стали відокремленими й навпаки. Поясніть умови відокремлення й розділові знаки.

1. Хліба вмиті дощем яскраво зеленіли.
2. Степ оповитий тишею дихав пахощами росяних трав.
3. Голубе небо вкрите рідкими хмаринками щедро лило на землю ясне світло.
4. На повитих мороком вулицях не припинявся рух.
5. Скинута з голови шапка лежала долі.
6. Солодко пахло втоптанім у землю житом.

Завдання 3. Доповніть речення поширеними чи непоширеними узгодженими означеннями. Запишіть їх, поставивши розділові знаки.

1. Дочка часто писала листи матері.
2. З півдня подув вітер.
3. З дерев сипалися дрібні порошинки інею.
4. Квіти злегка похитувались.
5. Вона повільно йшла по доріжці.
6. Назустріч хліборобам проскочило кілька автомашин.
7. ... він любив товариство.
8. Добігало вже сонце до гір
9. Вулицею проїжджав віз...
10. Неширокою стежкою... ішли вони вниз

Завдання 4. Знайдіть речення, у яких допущено помилки у вживанні дісприкметникових зворотів. Визначте види помилок, відредагуйте ці речення.

Шуміла вкрита річка сережками білими піни. Назустріч котились оповиті степи вечірніми димами. У повитій долині темрявою ледве мріяв Прут. Яблуня посажена Оленкою яка стала великим розлогим деревом. Сонячний промінь освічував падаюче з дерев листя. В саду дримають окутані тополі місячним саявом. На річку відкривається засаджений краєвид високими тінистими вербами. Людина, добре знаюча місцевість, не заблукає. Завжди він скромний і уважний викликав до себе увагу. Чоловік був одягнений у довгий светр, оброслий бородою. Картопля, яка печена на вогнищі, набагато смачніша. Купаючі люди не поспішали на берег. Створена повість молодим автором зацікавила всіх присутніх. Режисер у руках тримає кадри з нової кінокартини, знімавшеюся на студії ім. Довженка. Арештант турбувався про родину, взяту під нагляд поліцією і яку він залишив без засобів до існування. Учні ділились одержаними враженнями про Львів. Створений роман молодим автором викликав жваве обговорення.

Завдання 5. Спишіть речення, розставляючи пропущені розділові знаки. Підкресліть відокремлені прикладки.

1. Подув пустотливий вітрець той віщун світання (М. Коцюбинський).
2. Великий знавець української пісні сліпий кобзар щедرو пригощав охочих задушевними мелодіями (Із газети).
3. Встає над землею людина господар своєї землі (М. Бажан).
4. На передньому возі сидить він отаман мовчазний похмурий (М. Глухенький).
5. Внук кремезного чумака січовика блідий праправнук я закохавсь в гучних віках я волю полюбив державну (Є. Маланюк).
6. Сухомлинський як справжній дипломат тримається невимушено, хоч у серці в нього кипить (І. Цюпа).
7. Доцвітали конвалії в травах голубої весни прапори (Б. Симоненко).
8. Яновський людина делікатної вдачі завжди тяжко переживав особисті прикрощі і біди народні (С. Плачинда).
9. Про Верхній острів або Малий Махортет і піде мова (В. Чемерис «Візантійський кінь»).
10. Подекуди блищав білий дрібний баламут чи скумбрія (І. Н.-Левицький).
11. У Сквирі лікар був на прізвище Рушилов (М. Рильський).
12. Ми пілігрими вічності мандрівники стомилися і дуже хочем пий (Л. Костенко).
13. Мушу випити келих до краю полиновий мед самоти (Є. Маланюк).
14. Старий вітряк дубовий птах стоїть на пагорбі в житах (П. Воронько).
15. У горах Брянський як командир зустрівся з новими труднощами (О. Гончар).
16. Пристрасний мисливець палкий поборник охорони природи Остап Вишня малює свої пейзажі з прекрасним задушевним ліризмом (М. Рильський).
17. Як досвідчений учитель А. С. Макаренко вмів передбачати будь-яку несподіванку (В. Сухомлинський).
18. І боєць Журба як заспівувач мав бути в перших лавах (В. Кучер).

Завдання 5. Перебудуйте і запишіть речення, використавши підмет поданих визначень як означуване слово, а присудок - як прикладку. Прикладку приєднайте за допомогою слів тобто, або (тобто), чи (тобто).

Зразок. Астрономія - наука про небесні тіла. - Астрономією, тобто наукою про небесні тіла, він цікавився ще з юних літ.

1. Мова – одна з таємниць світу. 2. Людина – садівник прекрасного на землі. 3. Синоніми – одна з ознак багатства мови. 4. Геракл – герой давньогрецької міфології. 5. Рідна мова – найбільша духовна

Завдання 6. Розставте пропущені розділові знаки. Позначте в реченнях пунктограму “кома при відокремлених обставинах”. Дісприслівникові звороти підкреслити.

I. Може й журяться журавлі до мого пробиваючись краю. (О.Матійко.) У тихім небі злагоди й любові пославши май дібровам і полям, летять мої лелеки чорноброві. (Б.Олійник.) Летять в село лелеки напівсонні ліниво й важко маючи крильми. (О.Довгий.) Ось десь узявся невеличкий кібчик і виголошуючи свою голодну пісню високо знявся над вашою головою. (Панас Мирний.) Зозуля закувала серед ночі посіявши тривогу на землі. (П.Перебийніс.) Почіплявшись пазурами за стовбури дерев строкаті дятли довбали дзьобами кору дістаючи з-під неї поживу. (Є.Гуцало.) Довгими ракетами здіймались догори співи птахів і закруглившись на кінці падали й зникали. (В.Винниченко.) Залетіла пташка до кімнати стала на столі папір клювати літери сприйнявши за зерно. (В.Мордань.) Незважаючи на постійні і численні клопоти мама завжди була привітною ласкаво усміхненою до всіх і співучою. (П.Федченко.) Соловейко недовго живе переллявши чуття свої в співи. (А.Романенко.) І клумба ця і латка асфальту виникла завдяки настійливості Лукії Назарівни (О. Донченко). Якись красуні всупереч вікам до нього йшли по місячній доріжці (Л. Костенко).

II. Крижні в повітрі блиснувши разком перловим на озерце спустились польове! (М.Рильський.) І зборовши і кволість і втому чайка в даль полетіла блакитну. (С.Будний.) Горітимуть свічки весняних журавлів перетинаючи наскісно небо. (Є.Гуцало.) У колодязі незважаючи на його страшенну глибину води не виявилось. (М.Старицький.) Марія не зважаючи на слова чоловіка вже крізь плач посміхалася. (М.Стельмах.) Він Статечний бусел високо підкачавши штани критично дивиться на воду. (М.Стельмах.) Яструб-тетерев'ятник чи мене злякавшись чи здобич помітивши зірвався прошелестів поміж дубового листа пропав удалині. (Є.Гуцало.) Журилися волошки біля мене примруживши від болю пелюстки. (П.Перебийніс.) Дотягнеться до мене поцілунком не дочекавшись рук моїх бузок. (В.Черепков.) І розцвілися буйно клени цвітінням сплівшись угорі. (М.Стельмах.) Потемніли побільшали дерева врізаючись у блакитне склепіння неба і віщуючи вітер загуділи дуплаві липи. (М.Стельмах.) На стежку гупають ранети наллявшись соком на гілках. (Р.Качурівський.) Там запашні збираючи приноси літали наче іскри бджоли й оси. (Д.Павличко.) Цілий день клопочуть бджоли з лип узятку беручи. (Н.Забіла.) Дзижчали бджоли збільшуючи тишу. (М.Рильський.) Погулявши коло бджіл і наївшись огіркових пуп'янків натрапив я на моркву. (О.Довженко.) Зціпивши зуби високо піднявши брови ми обережно ступали і хруснувши сухою гілкою зупинялись озирались і слухали. (В.Винниченко.) Сікач незважаючи на свою чималу вагу й короткі ноги дуже прудко бігає (Остап Вишня). Отруйні опеньки на відміну від їстівних не мають на своїй ніжці білого кільця (підручник).

III. І встане рідна Україна усі здолавши бурі злі. (М.Кондратенко.) Чи ж довго будемо мовчати ми застаючись лякливими рабами? (Б.Грінченко.) Навіть намалювавши на пузі великими літерами “Люблю Україну” слизняк так і зостанеться слизняком. (Г.Кирпа.) Цілуєчи землю висловлюєм ставлення до самого себе. (Г.Малик.) На вищі сходи сходячи йдемо у глиб історії. До витоків доходючи досліджуєм пракорені. (Д.Білоус.) Думайте світи обнявши зором. (Д.Павличко.) І вийшов він вперед змахнувши булавою над віком над життям над раттю бойовою. (А.Малишко.) Булавою збиваючи зорі на стерні Україну порубану зводить Богдан. (М.Вінграновський.) І обхопивши голову руками сидів Хмельницький у тому шатрі. (Л.Костенко.) При Хмельницькому українська нація народилася заявивши про себе світові. (П.Загребельний.) Плине час загоюючи рани. (В.Черепков.) Чи зрозуміють нащадки гідно наш вік оцінивши? (Леся Українка.) Широко у подиві розплющивши очі вірячи й не вірячи він [Марко] прислухається до голосу. (М.Стельмах.) Святиню захищатиму від хамства відкинувши і сумніви і страх. (Б.Манюк.) Витри піт солоний із чола і трудись забувши про утому. (М.Луків.) Весняний вітер нетерпляче зітхає оббігаючи узлісся та розвіваючи гілля плакучій березі (Леся Українка). Він наближався й кинувши гострий погляд з-під навислих рудих брів підносив над землею кийок... (В. Підмогильний). А Чіпка наперекір світові і людям якийсь веселий радий (Панас Мирний). Мене там мати повивала і повиваючи співала свою нудьгу переливала в свою дитину (Т. Шевченко). Троянці в човни посідавши і швидко їх поодпихавши по вітру гарно поплили (І. Котляревський). Виблискувала в лузі річка і звиваючись губилася в зелених шатах надбережного гаю. Він дивився на стовп сонячного проміння, що продершись крізь вікно ліг на стіни чотирма золотими плямами (М. Коцюбинський). Не сиди склавши руки, то не буде й скуки. З неба злякано дивився вниз поблідлий місяць і ховаючись у хмари тікав і з жахом озирався назад на полум'я (В. Винниченко). Із вирію летять курличучи ключі (М. Зеров). Медведиця швидко зірвалася на ноги. Кров текла з неї та незважаючи на біль вона знову кинулася на Мирославу (І. Франко). Донька Яцубина всупереч волі батька влаштувалася працювати на каналі (О. Гончар).

Завдання 7. Розставте пропущені розділові знаки. Відокремлені додатки підкресліть.

Шукав я правди по світах широких, коло престолів золотих високих, та бачу, що шкода її шукати окрім своєї взброєної хати. (П.Куліш.) Про наш намір ніхто крім нас довіку не знатиме. (М.Стельмах.) І ніхто того не знав, окрім купки вірних козаків. (Марко Вовчок.) Дай мені, Боже, мудрості нічого собі не прохати крім насущного хліба за вічні мої труди. (В.Терен.) Знищуючи величезну кількість шкідників лісу зокрема хрущів і їхніх личинок борсуки приносять велику користь лісовому господарству. (З підруч.) Опріч Ліни був ще тільки син – студент з медичної академії. (Б.Грінченко.) Окрім нього у батька ще три сини та дві дочки на шії. (Панас Мирний.) Це залицяння усім кинулось в очі навіть батькові. (І.Нечуй-Левицький.) То був болісний лемент душі, глибока ураза серця, нікому не відомі крім матері. (Панас Мирний.) В старого нічим почастувати крім доброго слова. (І.Багрянний.) В тій хвили вона не почувала нічого крім вдячності за рятунок від нехибної смерті (І. Франко). Роги в оленів мають лише самці за винятком північних оленів, у яких роги є й у самців і у самок (підручник).

Завдання 8. Розставте пропущені розділові знаки. Відокремлені уточнювальні члени речення підкресліть. Визначите, який саме член речення уточнюється.

Коло воріт над перелазом білів новою цямриною колодязь, виглядав на шлях новим високим журавлем. (Панас Мирний.) Я лину вже думками в слободу аж до Дінця на Україну. (А.Романенко.) Я в серці на самім денці сховаю печаль свою. (Д.Павличко.) Та книга в нас на покуті лежала на виднім місці гнівна і журлива. (А.Малишко.) Лісник завжди, навіть у годину великої злості, не розлучається з посмішкою. (М.Стельмах.) Знов без драбини через димар виліз на небо дим аж до хмар. (А.Качан.) Кругом вас тихо аж глухо-тихо. (Панас Мирний.) Щось в душі на самім дні застогнало підсвідоме. (Б.Олійник.) Так непомітно час від часу минає час. (В.Шукайло.) А там за лісом синьою струною напнута між порогів і проваль, ріка бриніла. (Б.Олійник.) Навпроти за порослим будяками і кропивою пустирем німів чорний привид Батурина. (Р.Іваничук.) Невже отут на цьому п'ятачку вся Руська починалася держава? (Л.Забашта.) Раз восени перед самою Покровою Микола сидів увечері над лиманом. (І.Нечуй-Левицький.) Степова далечінь знемагала в надвечірньому сонці а тут довкола ставків все булотце соковитим рутвяно-зеленим як ранньою весною (О. Гончар). Там за горами давно вже день і сяє сонце а тут на дні міжгір'я ще ніч (М. Коцюбинський). На другий день коло полудня набігли на циганську хатину турецькі жовніри (М. Коцюбинський). Кожен день тут приходить пустельний і легкий, а ти – там за горами й ярами гориш (Є. Маланюк). Над хвилями моря на скелі хороша дівчина сидить (Леся Українка). Востаннє батько та мати співали в неділю двадцять другого червня (Ю. Мушкетик). Свирид Якович цілує сина в скроню якось жалісно по-жіночи усміхається відходить від нього, щоб не розбудити (М. Стельмах).

Завдання 9. Розставте пропущені розділові знаки. Відокремлені члени речення підкресліть.

1. Пахло васильками натиканими за сволок і татарським зіллям розкиданим на чисто вимитій підлозі (П. Панч).
2. Прочинились двері чиєїсь хати і зчепивши руки на грудях стояла на порозі біла постать чи дівчини чи молодиці (С. Васильченко).
3. Він стоїть на мурі юний і прекрасний і кладе цеглини зводить дім новий (В. Сосюра).
4. Тимко сидів ображений одинокий і розумів, що крім матері і Гаврила всі його ненавидять (Гр. Тютюнник).
5. Брянський і Черниш схвильовані і зворушені зіскочили з сідел і вітаючись подавали ковалям руки (О. Гончар).
6. Сильна вправна вона працювала завзято і самовіддано (В. Собко).
7. Мотря не хвалиться про це нікому навіть і Христі. (Панас Мирний.)
8. Зітхне земля асфальтами покрита і поміж плит проріжеться трава (Г. Чубач).
9. Калина у саду одквітне з часом на діл обтрусить білий цвіт парчу (Є. Гуцало).
10. Я безлистий в діброві стою щоб обсіли птахи мої плечі (Є. Гуцало).
11. Веслує літо в хмарну оболугу по заводях просмоленим човном і натовивши у мандрівці ноги лягає день спочити за селом (Є. Гуцало).
12. Молодець ніби не чує але потопавши на кризі сходить на берег (В. Винниченко).
13. Не може при добрі той жити, хто хоче злу й добру служить, бо, хтівши догодити обом, він стане злу рабом! (І.Франко).
14. І земля — наречена в молочнім цвіту яблунево-рожевих садів — мліє солодко в сонячно-яснім меду (Є.Маланюк).
15. Попри всі незгоди щораз попри всі свавілля та арешти лиш гранітним поглядом Тарас не дає нам зрабитись до решти (В. Забаштанський).
16. Максим замість відповіді тільки отак розкрив рота та показав два ряди білих-пребілих зубів. (О.Кониський.)
17. Он там за небокраєм ніч впаде й на тому місці заіскриться ранок (Д. Пічкур).
18. І я стою на березі надії останнього до щастя острівці (Д. Пічкур).
19. Бачу мамині руки чорні й потріскані сльозу що неквапно сповзає до вуст...(Н. Поклад).

20. Я був молодий, здоровий і міг працювати не втомлюючись (О.Довжен
21. Співаючи про хмари кучеряві не забувай поете про народ! (В. Сосюра).
22. Він Шевченко також виріс із фольклору і спираючись на національний ґрунт сягнув вершин світової культури (О. Гончар).
23. І я повертатися мушу на рідну мені Україну вселивши очищену душу в народжену щойно дитину (М. Луків).
24. Щоб ви знали ні на яку іншу птицю крім качок у Тихона не піднімалася рука (О.Довженко).
25. На мене дивиться Бог намальований незграбною рукою монаха-іконописця. (Г.Коваль.)
26. Стрункий комиш осоку стиска міцніш і облесливий шепоче про її літа дівочі. (Олександр Олесь.)
27. Плещуть на вогкому березі води ясні й переливні. (М.Рильський.)
28. Біля нього стояла чарівна дівчинка чудесне білокучеряве дитя голубооке й ніжне. (Остап Вишня.)
29. Щойно прибулий до нас учитель Микола Васильович людина зовсім інших нахилів. (О.Гончар.)
30. Такі жагучі і невтішні мовчать розгублені вітри. (І.Ольховський.)
31. В довгому піджаці в мужичих чоботях з загрубілими мозолястими руками він дуже нагадував якого-небудь діда пасічника з селян. (С.Васильченко.)
32. А він в обірваній одежі десь міряв межі навкруги. (Д.Загуг.)
33. Начальник поїзда невисокий чоловік з пещеним лицем не ввійшов а ніби вслизнув до нашого купе. (П.Загребельний.)
34. Пан Лятошенко кудлатий довгощокий добродій з чудернацьким тоненьким віялом бороди привітно зустрів старого. (М.Стельмах.)
35. У нього були дивні очі кольору повільної грозової хмари. (Л.Костенко.)
36. Кобзар ще б зложив може й жалібнішу пісню про нашу вдову на прізвище Загірню. (П.Куліш.)
37. Ще прілий сніг настоящий полинню пахтить вином корінням дубняків. (М.Стельмах.)
38. Підстаркуватий сухий інспектор з гостреньким носом і з обличчям старого лиса пильно дивився допитливими жучками-очима. (С.Васильченко.)
39. Тут мені розказав рядовий на імення Неклюдов як стояли на смерть піхотинці морські за селом. (Л.Забашта.)
40. А сонцем облиті хлоп'ята зухвалі пірнають за крабами в нетрі завалів. (Г.Пастушенко.)
41. Мені ще й досі берег сниться залитий сонячним вогнем. (В.Сосюра.)
42. І шепче щось мені на вухо налита росами земля. (Г.Коваль.)
43. Маленький жайвір пісню голосну у небо кинув радості шматочок. (Г.Кривда.)
44. Сині очі великі й печальні розтривожили душу мою. (А.Малишко.)
45. Цікавістю подібні до матросів ми їздили на ярмарок у Косів. (М.Рильський.)
46. Був там і гімназист на прізвисько Тупиця. (М.Рильський.)
47. Мелашка була потрібна в господі як робітниця. (І.Нечуй-Левицький.)
48. Там по обніжках сивим полинем і медовою кашкою порослих блукали ми бувало день за днем. (М.Рильський.)
49. І налякані нашою ватагою налякані нашими батогами-голосами то з-під одного то з-під другого куща схоплюються зайці прудко біжать униз. (Є.Гуцало.)
50. Гілля напівоголене вітрами зорі торкають пальці золоті. (В.Сосюра.)
51. Ось він переді мною цей сумовитий куц родич далекий темних неподоланих пущ. (В.Березінський.)
52. Пісня злетіла в далеч надземну зіркою стала і зажурившись в ніченьку темну з обрію впала (Г.Чупринка).
53. Осінь золотом догоряє і зазнавши нужди немало з нею меркне і помирає все що вчасно не відбувало(М.Луків).
54. Буйна роса була на всьому тяжіла гронами згинаючи стеблини трав та одгортаючи пелюстки квітів (І.Багрянний).

Завдання 10. Відредагуйте речення.

1. Повернувшись із відрядження, його радісно зустріла сім'я. 2. Зайшовши в бібліотеку, йому запропонували цікаву книжку. 3. Проїхавши вулицями міста, велосипедистів радісно вітали городяни. 4. Закінчивши школу, збулася його мрія — він став студентом. 5. Милуючись під час канікул мальовничими схилами Карпат, у мене виникло бажання взяти папір та пензля. 6. Дорога прокладається прискореними темпами, прагнучи закінчити її до Нового року. 7. Будучи в Києві, у мене виникло бажання відвідати Володимирську гірку. 8. Повернувшись зі школи, у мене з'явилася необхідність негайно сісти за комп'ютер. (З учнівських творів) 9. Забарившись у лісі, настала ніч. 10. Супроводжуючи гостей, нас приємно вразило їх бажання якнайбільше дізнатися про наш край. 11. Згадуючи далекі студентські роки, мені завжди хочеться зустрітися зі своїми давніми друзями. 12. Прочитавши статтю в журналі, вона мене вразила. 13. Переживаючи за своїх дітей, у матерів рано сивіє волосся. 14. Оповідання, написане Петром, відпочиваючи, всім дуже сподобалось. 15. Зайшовши за куці шипшини, видніється вхід у

підземелля. 16. Піднявшись на вершину Говерли, туристів захопила краса навколишньої природи. 17. Прийшовши зі школи, хлопця першою зустріла кішка. 18. Несучи увесь тягар розчарування, їй вистачає сили, щоб бути для доньки прикладом.

